

FUA TUL, 2015/2016, Ateliér Suchánek/Janoš

Posudek vedoucího bakalářské práce

Student Šimon Marek

Téma: Muzeum dětské ilustrace v Božím Daru

Zadání bakalářské práce vychází z reálného zadání, formulovaného panem Otakarem Božejovským, majitelem rozsáhlé sbírky dětské ilustrace. Sbírká vznikla díky činnosti nakladatelství BOHEM, spolupracující s předními dětskými ilustrátory z celého světa. Úvahy o místě vycházeli z inspirace malými lokálními galeriemi situovaných na periferiích, tak jak jsou známy z Japonska nebo Švýcarska.

Boží Dar je nejvýše položené město v České republice a významné lyžařské středisko Krušných hor. Turistická aktivita se však nevztahuje pouze k zimním měsícům, Boží Dar je vyhledávaným cílem i v období letních měsíců. K turistické atraktivitě bezpochyby nahrává jeho poloha přímo na hranicích s Německem a komorní charakter města, ve kterém v současnosti žije zhruba 200 obyvatel. Všechny tyto aspekty vedli k rozhodnutí umístit Muzeum dětské ilustrace právě do Božího Daru.

Místo vybrané k možnému situování muzea se nachází na samém okraji města, mezi jeho východní částí, překladištěm kamionů situovaném při silnici I/25 a německou hranicí, reprezentovanou souvislým lesním porostem. Vlastní pozemek je svažitý, klesající ve směru od východu k západu. Místo je spojeno s městem především díky vyšlapaným či vyježděným cestám.

Vlastní koncept studenta vychází z interpretace sbírky, neboli dům má být architektonickým vyjádřením sbírky, tj. oněch 500 dětských ilustrací, malého formátu. Tato abstraktní linie konceptu a provázanost s hlavním tématem muzea, konkrétní sbírky dětských ilustrací, se prosazuje i v dalších částech komplexu, jmenovitě v domě pana Otakara Božejovského, v domě hostujícího umělce i v abstraktní struktuře dětských her. Je to riskantní přístup, vymyslet si abstraktní prostorovou interpretaci sbírky a jí podřídit celé muzeum, ale přistupuji na tuto HRU/KONCEPT a sleduji její důslednost.

Základní prostorové rozvržení muzea sleduje geometrii čtverce, kde v každém vrcholu se nachází jedna funkční jednotka muzea: vlastní galerijní prostor, dům Otakara Božejovského, dům hostujícího umělce a abstraktní struktura dětských her. Tento myšlený čtverec je položen do svahu, tak že jednotlivé části na svahu leží či se mírně do něj zakusují. Ve výsledku se však domy terénu dotýkají jakoby bodově, což lze nejlépe vidět v objektu galerie a domu Otakara Božejovského. Ono vynesení nad rovinu terénu je bezpochyby silný moment, není však důsledně realizováno i u zbylých dvou objektů. Bylo by vhodné, aby student vysvětlil způsob tvarování jednotlivých figur domů.

Vlastní dispoziční řešení celého komplexu galerie pracuje s terénem svahu, jako myšlenou, byť neohraničenou exteriérovou součástí komplexu galerie, který umožňuje volný přechod mezi jednotlivými částmi. Vlastní hmota galerie je položena do tří nadzemních úrovní, jež se směrem vzhůru rozšiřují. Dům stojí na čtyřech sloupech představující vstup do objektu a zázemí provozu galerie. Prostřední podlaží je vyhrazeno vstupním prostorům galerie, dále knihovně, ochodu a zázemí galerie, včetně zázemí hygienického. Až nejvyšší patro je věnováno prostorům expozice. Ta je umístěna ve sloupovém rastru 18 x 18 polí, jež je perforováno schodišti a atrií, přivádějícími do galerie světlo. Tento prostor je prezentován ve variantách, představující variantní možnosti instalace sbírky. Bylo by vhodné, aby o tomto momentu student obšírněji pohovořil, neb jeho věrohodné fungování je podstatou celého návrhu. Rád bych se zeptal jaké světelné podmínky, nebo přímo osvětlení bude v tomto prostoru použito, když je jasné, že fasády nejsou zamýšleny jako zdroj světla, ale pouhé průhledy do krajiny. Domy pana Božejovského a hostujícího umělce jsou dispozičně srozumitelné, jen nepovažuji za nutné, aby hostující umělec v tomto domě i parkoval. Nebylo by

vhodné tento prostor využít spíše pro ateliér. Rád bych se také zeptal na to, jak funguje ona struktura dětského hřiště?

Celkové architektonické pojetí je přísně svázáno se základní interpretační myšlenkou, jak již bylo uvedeno dříve. Výsledný dojem čtyř „excentrických“ staveb stojících v krajině, vytváří napětí a snad i tajemství, které si s tématem Muzea dětské ilustrace dokáží spojit. Dokáží si také představit, že budovy budou sloužit jako pozadí pro nejrůznější instalace odehrávající se v prostoru mezi domy, jak bylo zmiňováno v průběhu práce. Osobně jsem přesvědčen, že takto navržené muzeum by si získalo mnohé příznivce, ale také odpůrce. Oceňuji silnou abstraktní ideu, kterou se student rozhodl aplikovat, v architektuře, a této odvahy si velmi cením. Jeho práce není hrou na jistotu.

V závěru bych se rád vyjádřil k průběhu práce. Student pracoval soustavně a se značným zaujetím, což je myslím z prezentace zřejmé. Práce je poctivě vystavěna od úvodního konceptu a výsledek svědčí, nejen o schopnosti zvládnout zadané téma, ale také o studentově talentu. Grafické zpracování je srozumitelné a na vysoké grafické úrovni. Konstatuji, že práci a s radostí doporučuji k obhajobě a Šimonu Markovi navrhuji hodnocení.

Výborně, A

Ing. arch. Radek Suchánek, Ph.D.